

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС
фармацевтичних працівників
України

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС
фармацевтичних працівників
України

Харків
2010

Склад робочої групи з питань опрацювання Етичного кодексу фармацевтичних працівників України

Гудзенко О. П. — заступник Міністра охорони здоров'я України, співголова робочої групи

Черних В. П. — ректор Національного фармацевтичного університету, член-кореспондент НАН України, співголова робочої групи

Карасик В. Г. — заступник директора Департаменту — начальник відділу Департаменту регуляторної політики у сфері обігу лікарських засобів та продукції в системі охорони здоров'я

Косяченко К. Л. — радник Міністра охорони здоров'я України, голова громадської організації «Спілка працівників фармації»

Котвіцька А. А. — проректор з науково-педагогічної роботи НФаУ

Коблош В. В. — заступник начальника Юридичного управління МОЗ України

Коношевич Л. В. — начальник відділу методологічного забезпечення та взаємодії із суб'єктами оптової та роздрібною торгівлі фармацевтичною продукцією Департаменту регуляторної політики у сфері обігу лікарських засобів та продукції в системі охорони здоров'я МОЗ України

Толкачова Я. А. — начальник відділу стандартизації Департаменту регуляторної політики у сфері обігу лікарських засобів та продукції в системі охорони здоров'я МОЗ України

Курлова В. С. — головний спеціаліст відділу методологічного забезпечення та взаємодії із суб'єктами оптової та роздрібною торгівлі фармацевтичною продукцією Департаменту регуляторної політики у сфері обігу лікарських засобів та продукції в системі охорони здоров'я МОЗ України

Глушаниця К. М. — координатор Комітету з питань охорони здоров'я Європейської Бізнес Асоціації

Перцев І. М. — професор кафедри заводської технології ліків НФаУ

Немченко А. С. — завідувач кафедри організації та економіки фармації НФаУ

Мнушко З. М. — завідувач кафедри менеджменту та маркетингу в фармації НФаУ

Савко Ю. О. — виконавчий директор Асоціації виробників інноваційних ліків APRaD

Алексєєва О. А. — директор асоціації фармацевтичних виробників України

Москаленко В. М. — президент Всеукраїнської аптечної асоціації

Гуленко О. І. — директор Всеукраїнської громадської організації «Аптечна професійна асоціація України»

Сердюк В. Г. — віце-президент Всеукраїнської ради прав та безпеки пацієнтів

Крячок І. В. — директор компанії «Моріон»

Розділ І. Загальні принципи та положення

Метою Етичного кодексу фармацевтичних працівників України (далі — Кодекс) є **декларація** фундаментальних принципів професії, заснована на моральних зобов'язаннях і цінностях. Кодекс визначає етичні норми професійної поведінки та відповідальності, які мають стати взірцевим керівництвом для провізорів та фармацевтів у їх взаємовідносинах із суспільством в умовах формування ринкових відносин, коли зростає роль та вагомість фармацевтичної професії.

Кодекс зазначає, що основним завданням у діяльності фармацевтичних працівників є збереження життя та охорона здоров'я людини згідно з принципом біоетики «не зашкодь» не тільки всьому живому, а й екосистемі загалом. Він спрямований на захист гідності та права на охорону здоров'я людини і суспільства в цілому, а також визначає права та моральну відповідальність фармацевтичних працівників.

Кодекс є сукупністю норм фармацевтичної етики і деонтології поведінки фармацевтичних працівників у процесі надання кваліфікованої, якісної, доступної та своєчасної фармацевтичної допомоги населенню, спрямованих на формування довіри до професійної діяльності провізорів і фармацевтів та підвищення статусу й іміджу фармацевтичної професії в суспільстві.

Фармацевтична етика, або професійна етика фармацевтичних працівників, — складова загальної етики, вона є наукою про моральні норми поведінки фармацевтичних працівників у процесі здійснення професійної діяльності. Вона має глибокі історичні корені та живиться прикладами моральної поведінки кращих представників фармацевтичної професії багатьох поколінь.

Професійна етика фармацевтичного працівника ґрунтується на принципах законності, професіоналізму та компетентності, об'єктивності та чесності, партнерства та незалежності, гуманності, конфіденційності та індивідуального підходу до кожного пацієнта.

Кодекс призначений для регулювання етичних взаємовідносин фармацевтичних працівників, пов'язаних з професійною сферою їх діяльності, у випадках конфліктних ситуацій шляхом залучення спеціальних уповноважених органів (комітетів з фармацевтичної етики тощо).

Кодекс підготовлений з урахуванням офіційних матеріалів ВООЗ, Міжнародної фармацевтичної федерації, Міжнародної медичної асоціації, Фармацевтичної групи ЄС.

Законодавчою базою Кодексу є Конституція України, Цивільний кодекс України, закони України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про лікарські засоби», «Про захист прав споживачів», «Про рекламу» та інші нормативно-правові акти України.

Розділ ІІ. Фармацевтичний працівник у сучасному суспільстві

2.1. Основними завданнями професійної фармацевтичної діяльності фахівця галузі є профілактика захворювань, збереження та зміцнення здоров'я людини, її відповідність таким основним вимогам:

- сприяння раціональному призначенню та використанню лікарських засобів (далі — ЛЗ), виробів медичного призначення і медичної техніки (далі — медична продукція), що знаходяться в обігу та/або застосовуються в сфері охорони здоров'я, дозволені до реалізації в аптечних закладах і їх структурних підрозділах;
- високий професіоналізм та компетентність з питань забезпечення населення ЛЗ та медичною продукцією;

- забезпечення гарантій якості та безпеки застосування ЛЗ і медичної продукції, а також запобігання помилкам при виготовленні, контролі якості, просуванні та відпуску ЛЗ;

- участь у боротьбі з розробкою, виготовленням, просуванням та розповсюдженням фальсифікованих, субстандартних, не зареєстрованих в Україні ЛЗ та медичної продукції;

- участь у санітарно-просвітницькій роботі з охорони здоров'я, протидіяння знахарству, участь у боротьбі з лікоманією, лікарською залежністю, наркоманією, алкоголізмом.

2.2. Фармацевтичний працівник повинен:

- сприяти лікувальному процесу, збереженню здоров'я населення, зокрема профілактиці захворювань;

- дотримуватись норм фармацевтичної етики та деонтології, постійно підвищувати рівень професійних знань, умінь та навичок;

- виконувати свої професійні обов'язки сумлінно, зберігаючи свою професійну незалежність;

- зберігати гідність та честь працівника фармацевтичної галузі, утримуватись від будь-яких вчинків та дій, що можуть викликати негативне ставлення до професії, навіть якщо це не пов'язано з практичною діяльністю;

- володіти повною інформацією про ЛЗ, зокрема про їх побічну дію та протипоказання до використання.

2.3. Фармацевтичний працівник у своїй практичній діяльності з питань просування ЛЗ та медичної продукції повинен дотримуватися норм законодавства України про рекламу лікарських засобів, медичної техніки, методів профілактики, діагностики, лікування і реабілітації, а також Правил належної промоції фармацевтичними компаніями ЛЗ професіоналам охорони здоров'я, які передбачають такі вимоги:

- рекламувати можна тільки такі лікарські засоби, медичну техніку, методи профілактики, діагностики, лікування і реабілітації, що в установленому порядку дозволені спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони здоров'я до застосування в Україні;

- дозволяється реклама лише таких лікарських засобів, які відпускаються без припису (рецепта) лікаря, та лише такої медичної техніки, методів профілактики, діагностики, лікування і реабілітації, застосування яких не потребує спеціальних знань та підготовки;

- неприпустимою є реклама, яка порушує загальноприйняті норми гуманності та моралі, спонукає до насильства, агресії, небезпечних дій, що завдають шкоди здоров'ю людини, створює помилкові уявлення про рекламовану продукцію і призводить до необґрунтованого самолікування;

- неетичною слід вважати рекламу, яка вводить в оману щодо рекламованого товару та містить некоректні порівняння з товарами інших виробників;

- недотримання принципів законності, професіоналізму, об'єктивності, коректності реклами є порушенням етичних норм просування (дистрибуції) ЛЗ та медичної продукції тощо.

2.4. З метою розвитку галузі охорони здоров'я, в тому числі фармацевтичного сектора, а також підвищення іміджу професії, фармацевтичні працівники повинні брати активну участь у діяльності національних і міжнародних громадських та професійних організацій, сприяти вдосконаленню нормативно-правової бази фармацевтичного сектора галузі, займати активну громадську позицію.

Розділ III. Взаємовідносини фармацевтичного працівника і пацієнта

3.1. Фармацевтичний працівник забезпечує населення ЛЗ і медичною продукцією та з метою їх раціонального використання плідно співпрацює з лікарем та пацієнтом.

Інтереси пацієнта, турбота про його здоров'я мають бути пріоритетними для фармацевтичного працівника по відношенню до комерційних інтересів продажу ЛЗ та медичної продукції.

3.2. Фармацевтичний працівник зобов'язаний надавати фармацевтичну допомогу кожній людині незалежно від її національності, політичних та релігійних переконань, майнового стану, статі, віку та соціального статусу.

3.3. Визначальною у взаємовідносинах фармацевтичного працівника і пацієнта є повага до гідності та честі, пріоритет прав та інтересів пацієнта.

Фармацевтичний працівник повинен:

- з повагою ставитись до кожного пацієнта з позицій індивідуального підходу, не вказуючи переваг чи неприємні;

- володіти психологічними навичками спілкування для досягнення довіри та взаєморозуміння між ним та пацієнтом;

- діяти відкрито, чесно та об'єктивно, не використовуючи в особистих інтересах чи в інтересах своєї установи необізнаність та непоінформованість пацієнта про ЛЗ та медичну продукцію, не чинити на нього тиск (у будь-якій формі) для їх придбання.

3.4. Фармацевтичний працівник повинен виконувати вимоги деонтології, а саме:

- бути чуйним, доброзичливим та уважним до пацієнта;

- слідкувати за своєю мовою, жестами та мімікою, звертатись до пацієнта чітко та досить голосно, привертаючи увагу своїм належним виглядом;

- вміти вислухати пацієнта та завжди знаходити з ним порозуміння;

- мати бездоганно чистий, охайний спеціальний одяг.

Для кожного фармацевтичного працівника повсякденною нормою мають стати привітне звернення, ввічливість, прихильність і бажання покращити стан здоров'я пацієнта, що сприятиме підвищенню авторитету фахівця та довіри до його порад.

3.5. Фармацевтичний працівник зобов'язаний:

- неухильно дотримуватись Конституції України, не зазіхати на права та свободи, честь і гідність інших людей;

- надавати пацієнту всю необхідну інформацію про ЛЗ та медичну продукцію (про спосіб, термін та частоту застосування, протипоказання, побічні ефекти, умови зберігання, взаємодію з іншими ЛЗ, алкоголем, продуктами харчування тощо);

- здійснювати ефективну фармацевтичну опіку з профілактики або лікування того чи іншого захворювання;

- надавати пацієнту право вибору призначених ЛЗ та медичної продукції;

- зберігати таємницю про стан здоров'я та діагноз пацієнта, що є професійною таємницею, крім випадків, передбачених законодавством;

- відмовити у відпуску ЛЗ у зв'язку з відсутністю рецепта або у випадку його неправильного оформлення, та у разі необхідності зв'язатись із лікарем з метою уточнення інформації, яка зазначена в рецепті;

- за необхідності надавати першу медичну допомогу.

Розділ IV. Взаємовідносини фармацевтичного працівника і лікаря

4.1. Головним у професійних взаємовідносинах між фармацевтичним працівником і лікарем є загальна мета — збереження здоров'я пацієнта.

Фармацевтичний працівник як фахівець галузі зобов'язаний:

- інформувати лікаря про ЛЗ та медичну продукцію, їх наявність, особливості фармакотерапії, застосування аналогів;
- надавати лікарю повну інформацію про нові профілактичні, діагностичні ЛЗ та медичну продукцію;
- вимагати від лікаря чіткого виконання встановлених нормативно-правовими актами правил виписування рецептів на ЛЗ;
- виявляти помилки у прописуванні ЛЗ та обговорювати їх тільки з лікарем.

Слід пам'ятати, що навіть незначна неточність у прописуванні, виготовленні та наданні інформації щодо ЛЗ може призвести до невіправних наслідків та зашкодити здоров'ю пацієнта.

4.2. Професійні відносини між фармацевтичним працівником та лікарем повинні ґрунтуватись на засадах колегіального партнерства, поваги та довіри, підтриманні взаємного авторитету в очах пацієнта та громадськості.

Фармацевтичний працівник не повинен:

- змінювати призначені пацієнту ЛЗ, оскільки це належить до професійних обов'язків лікаря;
- допускати випадки нетактовних висловлювань на адресу лікаря в присутності пацієнта.

4.3. Співпраця фармацевтичного працівника та лікаря має бути спрямована на вибір ефективніших та доступних ЛЗ, оптимальної лікарської форми та дози, раціональної схеми лікування та способу їх застосування.

Фармацевтичний працівник повинен зробити все можливе для забезпечення пацієнта ЛЗ, призначеними лікарем.

4.4. Співробітництво фармацевтичного працівника з медичними представниками фармацевтичних компаній і лікарями у сфері просування ЛЗ має базуватися перш за все на показниках їх якості, ефективності, безпечності, біодоступності, а потім на економічних характеристиках.

Розділ V. Взаємовідносини фармацевтичного працівника з колегами

5.1. Фармацевтичний працівник має будувати відносини з колегами на основі взаємної поваги, довіри, з дотриманням професійної етики та повинен:

- бути носієм високих морально-етичних принципів своєї професії, добродійним, чесним і справедливим;
- виявляти терпимість, лояльність і розуміння різних (альтернативних) думок, етнокультурних норм та вірувань своїх колег, поважати їх погляди та переконання;
- бути коректним і доброзичливим до колег, поважати працю й досвід кожного члена колективу;
- надавати допомогу і передавати професійний досвід молодим колегам, сприяти їх етичному вихованню;

- поважати своїх наставників, старших колег, шанувати ветеранів закладу;
- виявляти професійну і корпоративну солідарність, всіляко сприяти зміцненню іміджу професії фармацевтичного працівника;
- дотримуватися прийнятих у колективі морально-етичних традицій;
- бути прикладом моральної поведінки не тільки для колективу, а й для суспільства.

5.2. Фармацевтичний працівник повинен формувати і підтримувати сприятливий етично-психологічний клімат у колективі закладу, уникати прояву шкідливих звичок і особливостей характеру, неприйнятних у моральному відношенні.

5.3. Фармацевтичний працівник зобов'язаний засуджувати некомпетентність і непрофесійні дії колег, що можуть завдати шкоди здоров'ю населення. Критика на адресу колеги повинна бути аргументованою, висловленою в коректній формі та стосуватися професійної діяльності, а не особи колеги. Зауваження колегам у присутності пацієнтів, сторонніх осіб не припустимі.

5.4. Керівник фармацевтичної організації має пам'ятати, що право управління ґрунтується не тільки на адміністративному становищі, а й на принципах гуманізму та моралі, високої професійної компетентності та заслуженого авторитету.

Розділ VI. Фармацевтичний працівник і науковий прогрес

6.1. Фармацевтичний працівник зобов'язаний підвищувати свій професійний рівень та практичні навички, а також використовувати у своїй діяльності сучасні досягнення фармацевтичної науки та суміжних з нею галузей знань (медицини, хімії, біології, психології, соціології, екології тощо).

6.2. Фармацевтичний працівник повинен сприяти проведенню різних досліджень (медико-фармацевтичних, організаційно-економічних, фармако-економічних, маркетингових, соціологічних та ін.), метою яких є підвищення ефективності та доступності надання населенню фармацевтичної допомоги та які узгоджені з відповідним етичним комітетом, а також має запобігати проведенню псевдонаукових досліджень, що не відповідають загально визнаним гуманним принципам, морально-етичним нормам, етнокультурним і релігійним особливостям регіонів, де вони працюють.

6.3. При створенні, доклінічних, клінічних дослідженнях ЛЗ, реєстрації, виробництві та їх реалізації фармацевтичний працівник повинен керуватися вимогами міжнародних стандартів (GLP, GCP, GMP, GDP, GPP тощо), рекомендаціями ВООЗ і ММФ, національної законодавчої бази, що регулює фармацевтичну діяльність.

6.4. Клінічні дослідження нових ЛЗ слід здійснювати відповідно до біоетичних принципів, за добровільної згоди пацієнта, при повній доступності інформації про заплановані дослідження.

При проведенні медико-біологічних досліджень фармацевтичний працівник повинен гуманно ставитись до експериментальних тварин.

Розділ VII. Фармацевтична інформація

7.1. Фармацевтичний працівник зобов'язаний постійно підвищувати власну професійну кваліфікацію, здійснювати постійний пошук сучасної науково обґрунтованої фармацевтичної інформації, бути поінформованим стосовно найновіших досягнень у сфері своєї професійної діяльності, протидіяти поширенню недостовірної та спотвореної інформації.

7.2. Надання фармацевтичної інформації в професійних та публічних виданнях, будь-яких ЗМІ, виступах фармацевтичних працівників на наукових форумах в умовах професійної та практичної діяльності повинно здійснюватися з дотриманням етичних норм та правил, уникаючи проявів реклами, самореклами, недобросовісної конкуренції.

7.3. Фармацевтичний працівник повинен надавати пацієнту всебічну та в доступному вигляді інформацію відносно застосування, протипоказань, побічних дій ЛЗ та медичної продукції, навіть усупереч власним інтересам чи комерційним інтересам установи.

7.4. Фармацевтичний працівник повинен професійно аналізувати інформацію про ЛЗ та медичну продукцію, що надають виробники, дистриб'ютори та розробники ЛЗ і медичної продукції, та вміти давати їй відповідну об'єктивну професійну та етичну оцінку.

7.5. Керуючись виключно інтересами пацієнта щодо збереження та поліпшення здоров'я, фармацевтичний працівник зобов'язаний, відповідно до чинного законодавства, повідомляти відповідні органи про виявлені ним у наукових дослідженнях та практичній діяльності невідомі, небажані, загрозливі побічні дії ЛЗ та медичної продукції.

7.6. У межах здійснення Належної фармацевтичної практики та, виконуючи вимоги фармацевтичної оцінки щодо зворотного зв'язку з пацієнтом, фармацевтичний працівник зобов'язаний вести своє спілкування та надавати професійну інформацію з дотриманням усього комплексу етичних норм та правил.

7.7. Офіційна наукова та практична інформація, яка надається в будь-якій формі для застосування в межах або поза межами закладу, повинна за формою та змістом відповідати як нормам діючого законодавства, нормативно-методичним та інструктивним документам, так і морально-етичним критеріям.

7.8. Фармацевтичний працівник у своїй повсякденній науковій, освітній та практичній роботі повинен активно протистояти пропаганді та застосуванню офіційно не визнаних методів лікування з використанням незареєстрованих, контрафактних, фальсифікованих ЛЗ, недостовірної, науково не обґрунтованої інформації.

7.9. Наукові дослідження фармацевтичних працівників повинні віддзеркалюватись у професійних ЗМІ з об'єктивним додержанням авторського права, етичним відображенням усіх співавторів, відповідним посиланням на своїх наукових попередників, висловлюванням вдячності науковим керівникам і наставникам.

7.10. Фармацевтичні працівники у науковій та просвітницькій діяльності повинні дотримуватись етичних норм пошуку наукової істини без жодних порушень авторських прав, викривлення наукової та звітної інформації, приховування виявлених помилок у наукових дослідженнях, навчальному процесі, практичній роботі.

Розділ VIII. Новітні фармацевтичні технології

8.1. Дії фармацевтичних працівників при розробці нових ЛЗ та медичної продукції із застосуванням новітніх фармацевтичних технологій із втручанням у геном людини, на клітинному рівні, повинні визначатися етико-правовими та законодавчими актами України, рекомендаціями та вимогами ВООЗ, Біоетичного комітету ЮНЕСКО, Комісії з питань біоетики, вимогами належних фармацевтичних практик: GLP, GCP, GMP, GPP та ін.

8.2. Клінічні випробування нових ЛЗ, розроблених на основі новітніх фармацевтичних технологій, повинні проводитись згідно з етичними принципами Гельсінкської декларації, правилами GCP та відповідними регуляторними вимогами.

Розділ ІХ. Повага до професії фармацевтичного працівника

9.1. Принцип поваги до своєї професії повинен бути витриманим у всіх сферах діяльності фармацевтичного працівника (професійній, громадській, науковій, освітянській та будь-якій іншій) і всебічно підтримуватись кожним фармацевтичним працівником. Неприйнятним з професійної та етичної точок зору є зневажливе ставлення та негативне висловлювання щодо фармацевтичної професії.

9.2. Життєва позиція, весь трудовий шлях, будь-яка діяльність фармацевтичного працівника повинні сприяти підвищенню престижності професії, збереженню та примноженню її кращих традицій.

Розділ Х. Дія Етичного кодексу фармацевтичного працівника. Відповідальність за його порушення та порядок перегляду

10.1. Кодекс діє на всій території України та визначає етичні норми професійної діяльності фармацевтичних працівників за усіма її напрямками, використовується установами, закладами, організаціями в усіх сферах фармацевтичного сектора галузі охорони здоров'я: освіти, науки, контролю якості ЛЗ, виробництва, оптової та роздрібною реалізації, інформації та реклами.

10.2. Фармацевтичний працівник відповідає за порушення принципів та норм професійної етики та деонтології перед фармацевтичною спільнотою, а також за чинним законодавством України, якщо ці порушення одночасно стосуються його норм.

10.3. Перегляд, зміни та доповнення до Кодексу повинні здійснюватись на з'їздах та конференціях, які проводяться МОЗ України, фармацевтичною спільнотою та фармацевтичними асоціаціями.

10.4. Контроль за дотриманням Етичного кодексу фармацевтичного працівника здійснює Громадська рада представників професійних громадських організацій та органів виконавчої влади.

**Уповноважені особи,
яким делеговано право підписання
Етичного кодексу фармацевтичних працівників України**

Від АР Крим

Скиба Ігор Іванович,

директор Феодосійського

науково-технічного кооперативу «АТЕК»

Від Вінницької області

Горносталь Олексій Іванович,

начальник Державної інспекції

з контролю якості лікарських засобів у Вінницькій області

Від Волинської області

Півнюк Михайло Іванович,

директор Державного виробничо-торгового

підприємства «Волиньфармпостач»

Від Дніпропетровської області

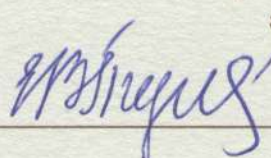

Литвиненкова Тамара Григорівна,

голова Громадської організації «Фармацевтична

асоціація Дніпропетровської області»

Від Донецької області

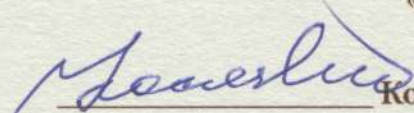

Тутутченко Олена Володимирівна,

завідуюча дочірнім підприємством

«Аптека №208» ТОВ «Сигма-рент»

Від Житомирської області

Косяченко Костянтин Леонідович,

голова правління Громадської організації

«Спілка працівників фармації»

Від Закарпатської області

Яцук Петро Іванович,

начальник Державної інспекції

з контролю якості лікарських засобів у Закарпатській області

Від Запорізької області

Красовська Олена Борисівна,

голова Запорізької фармацевтичної асоціації,

директор комунального підприємства «Примула»

Від Івано-Франківської області

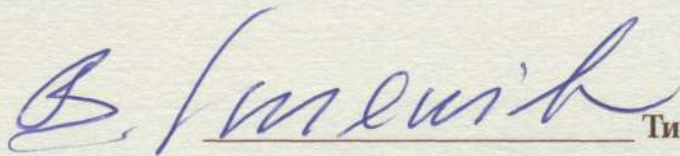

Шпур Надія Тарасівна,

начальник Державної інспекції

з контролю якості лікарських засобів у Івано-Франківській області

Від м. Києва

Титенко Лариса Василівна,
голова правління Державної акціонерної компанії «Ліки України»

Від Київської області

Горюнова Людмила Геннадіївна,
голова Київської обласної
асоціації аптечних працівників

Від Кіровоградської області

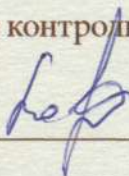
Ковтун Василь Миколайович,
перший заступник голови
правління ЗАТ «Ліки Кіровоградщини»

Від Львівської області

Ізбо Надія Богданівна,
заступник начальника Державної інспекції
з контролю якості лікарських засобів у Львівській області

Від Луганської області

Деркачевський Василь Іванович,
перший заступник генерального директора
КП «Луганська обласна «Фармація»

Від м. Севастополя

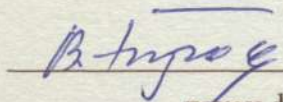
Кисличенко Любов Павлівна,
начальник Державної інспекції з контролю
якості лікарських засобів у м. Севастополь

Від Миколаївської області

Криленко Лідія Іванівна,
голова Миколаївської фармацевтичної асоціації

Від Одеської області

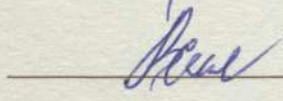
Трохимчук Віктор Васильович,
декан фармацевтичного факультету Одеського
державного медичного університету,
президент Одеської обласної асоціації фармацевтів

Від Полтавської області

Хмельницька Ольга Андріївна,
заступник директора ТОВ «Ліки Полтавщини»

Від Рівненської області

Синяк Володимир Васильович,
голова правління ВАТ «Рівнефармація»

Від Сумської області

Ростовська Аліна Іванівна,
заступник начальника управління охорони здоров'я
Сумської обласної державної адміністрації

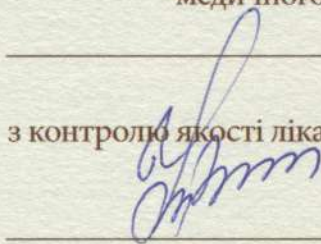
Від Тернопільської області

Марчишин Світлана Михайлівна,

завідуюча кафедрою фармакогнозії з медичною ботанікою Тернопільського державного медичного університету ім. І. Я. Горбачевського

Від Харківської області

Терещенко Олег Сергійович,

начальник Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів у Харківській області

Від Херсонської області

Урсал Тетяна Антонівна,

завідуюча Центральною районною аптекою №3 Суворовського району Херсонської області

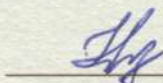
Від Хмельницької області

Макаров Володимир Олександрович,

голова Хмельницької обласної фармацевтичної асоціації

Від Черкаської області

Носенко Ірина Іванівна,

головний спеціаліст Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів у Черкаській області

Від Чернівецької області

Михайлов Микола Володимирович,

заступник генерального директора ТОВ «Медико-фармацевтична фірма «ВАКО»

Від Чернігівської області

Федорова Людмила Олександрівна,

президент Чернігівської ліги фармацевтів

Черныш

Гузденко